TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2016. gada 8. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Eiropas Savienībā — Direktīva 2003/87/EK — 10.a pants — Metode bezmaksas emisiju kvotu sadalei — Vienotā starpnozaru korekcijas koeficienta aprēķināšana — Lēmums 2013/448/ES — 4. pants — II pielikums — Spēkā esamība — Karstā metāla līmeņatzīmes noteikšana — Lēmums 2011/278/ES — I pielikums — Spēkā esamība — 3. panta c) punkts — 7. pants — 10. panta 1. 3. un 8. punkts — IV pielikums — Bezmaksas kvotu piešķiršana par siltumpatēriņu un eksportu — Izmērāms siltums, kas eksportēts uz privātām mājsaimniecībām — Emisiju dubultas uzskaites un kvotu dubultas piešķiršanas aizliegums

Lieta C-180/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Nacka Tingsrätt – Mark- och miljödomstolen* (Pirmās instances tiesas Zemes un vides lietu palāta, Naka, Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 16. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 21. aprīlī, tiesvedībā

Borealis AB ,

Kubikenborg Aluminum AB ,

Yara AB ,

SSAB EMEA AB ,

Lulekraft AB ,

Värmevärden i Nynäshamn AB ,

Cementa AB ,

Höganäs Sweden AB

pret

Naturvårdsverket .

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents) un J. Regans [*E. Regan*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

* Tiesvedības valoda – zviedru.

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Borealis AB*, *Kubikenborg Aluminum AB* un *Yara AB* vārdā – *M. Tagaeus*, *advokat*, un *J. Nilsson*, *jur. kand.*,

— *SSAB EMEA AB* un *Lulekraft AB* vārdā – *R. Setterlid*, *advokat*,

— *Värmevärden i Nynäshamn AB* vārdā – *M. Hägglöf*, *advokat*,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *K. Petersen*, pārstāvji,

— Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *C. Schillemans*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *E. White* un *K. Mifsud-Bonnici*, pārstāvji, kuriem palīdz *M. Johansson*, *advokat*,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokātes uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir, pirmkārt, par Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmuma 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV 2011, L 130, 1. lpp.), 15. panta 3. punkta spēkā esamību, otrkārt, par Komisijas 2013. gada 5. septembra Lēmuma 2013/448/ES par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OV 2013, L 240, 27. lpp.) 4. panta un II pielikuma spēkā esamību un, treškārt, par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/29/EK (OV 2009, L 140, 63. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 2003/87"), 10.a panta 1., 2., 4. un 5. punktu, un, visbeidzot, par to, kā interpretēt Lēmuma 2011/278 3. panta c) punktu un 10. panta 3. un 8. punktu, kā arī IV pielikumu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp vairākiem tādu iekārtu operatoriem, kas rada siltumnīcas efektu izraisošas gāzes, proti, *Borealis AB*, *Kubikenborg Aluminium AB*, *Yara AB*, *SSAB EMEA AB*, *Lulekraft AB*, *Värmevärden i Nynäshamn AB*, *Cementa AB* un *Höganäs Sweden AB*, un *Naturvårdsverket* (Vides aizsardzības aģentūra, Zviedrija) par šīs aģentūras 2013. gada 21. novembrī pieņemtā lēmuma (turpmāk tekstā – "2013. gada 21. novembra lēmums") par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu (turpmāk tekstā – "kvotas") galīgu piešķiršanu par laikposmu no 2013. gada līdz 2020. gadam, piemērojot Direktīvas 2003/87 10.a panta 5. punktā paredzēto vienoto starpnozaru korekcijas koeficientu (turpmāk tekstā – "korekcijas koeficients"), likumību.

Atbilstošie tiesību akti

Direktīva 2003/87

3 Direktīvas 2003/87 1. pantā ir paredzēts:

"Ar šo direktīvu izveido sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā (turpmāk tekstā – "Kopienas sistēma"), lai veicinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanos rentablā un ekonomiski efektīvā veidā.

Tāpat šī direktīva paredz, ka vēl vairāk jāsamazina siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, lai sekmētu emisiju samazināšanu tādā mērā, kā no zinātnes viedokļa ir vajadzīgs, lai novērstu bīstamas klimata pārmaiņas.

[..]"

4 Minētās direktīvas 3. panta formulējums ir šāds:

"Šajā direktīvā:

a) "kvota" nozīmē atļauju emitēt vienu tonnu oglekļa dioksīda ekvivalenta noteiktā periodā, un tā ir derīga vienīgi šajā direktīvā izvirzītajiem mērķiem un pārskaitāma citiem saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem;

b) "emisijas" ir siltumnīcas efektu izraisošo gāzu izplūde atmosfērā no kādas iekārtas avotiem vai ar I pielikumā uzskaitītajām aviācijas darbībām saistītu gāzu izplūde no gaisakuģa, kas veic attiecīgās aviācijas darbības;

[..]

e) "iekārta" nozīmē stacionāru tehnisk[u] vienību, kur veic vienu vai vairākas darbības, kas minētas I pielikumā, un citas tieši saistītas darbības, kurām ir tehniska saistība ar šajā objektā veicamajām darbībām un kuras var ietekmēt emisijas un piesārņojumu;

[..]

f) "operators" nozīmē jebkuru personu, kas ekspluatē vai kontrolē iekārtu, vai gadījumos, kad to paredz attiecīgās valsts tiesību akti, personu, kurai deleģētas ekonomiskas pilnvaras attiecībā uz iekārtas tehnisku funkcionēšanu;

[..]

t) "sadedzināšana" ir kurināmā oksidēšana neatkarīgi no tā, kā tiek izmantota šajā procesā ražotā siltumenerģija, elektroenerģija vai mehāniskā enerģija, un citas tieši saistītas darbības, tostarp dūmgāzu attīrīšana;

u) "elektroenerģijas ražošanas iekārta" ir iekārta, kurā 2005. gada 1. janvārī vai pēc tam ražota elektroenerģija pārdošanai trešām personām un kurā no I pielikumā uzskaitītajām darbībām tiek veikta vienīgi "kurināmā sadedzināšana"."

5 Direktīvas 2003/87 10.a pantā "Kopienas mēroga pagaidu noteikumi, lai saskaņotu bezmaksas kvotu piešķiršanu" ir noteikts:

"1. Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem Kopienas mērogā pilnībā saskaņotus īstenošanas noteikumus šā panta 4., 5., 7. un 12. punktā minēto kvotu saskaņotai sadalei, tostarp visus noteikumus, kas vajadzīgi, lai saskaņoti piemērotu 19. punktu.

[..]

Pirmajā daļā minētajos noteikumos pēc iespējas paredz Kopienas mēroga *ex ante* līmeņatzīmes, lai panāktu, ka kvotu sadale rosina samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un izmantot energoefektīvas tehnoloģijas, uzmanību pievēršot vislietderīgākajiem paņēmieniem, aizstājējiem, alternatīviem ražošanas procesiem, augstas efektivitātes koģenerācijai, energoefektīvai dūmgāzu izmantošanai, biomasas izmantošanai un CO_2 uztveršanai, transportēšanai un uzglabāšanai, ja šādas iekārtas ir pieejamas; kvotu sadale nerada stimulu palielināt emisijas. Bezmaksas kvotas nesadala saistībā ar jelkādu elektroenerģijas ražošanu, izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 10.c pants, un izņemot elektroenerģiju, kas ražota, izmantojot dūmgāzes.

Katrai nozarei un apakšnozarei līmeņatzīmes parasti aprēķina attiecībā uz galaproduktu, nevis izejmateriāliem, lai tādējādi attiecīgajā nozarē vai apakšnozarē visā ražošanas procesā iespējami vairāk samazinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un palielinātu energoefektīvus ietaupījumus.

Nosakot principus *ex ante* līmeņatzīmes izstrādei atsevišķās nozarēs un apakšnozarēs, Komisija apspriežas ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, tostarp attiecīgajām nozarēm un apakšnozarēm.

[..]

2. Nosakot principus *ex ante* līmeņatzīmes izstrādei atsevišķās nozarēs un apakšnozarēs, par sākuma punktu pieņem nozares vai apakšnozares 10 % efektīvāko iekārtu darbības vidējo rādītāju Kopienā 2007. un 2008. gadā. Komisija apspriežas ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, tostarp attiecīgajām nozarēm un apakšnozarēm.

Regulās, kas pieņemtas saskaņā ar 14. un 15. pantu, paredz saskaņotus monitoringa, ziņošanas un pārbaudes noteikumus ar ražošanu saistītām siltumnīcas efektu izraisošām gāzu emisijām, lai noteiktu *ex ante* līmeņatzīmes.

3. Ievērojot 4. un 8. punktu un neatkarīgi no 10.c panta noteikumiem, bezmaksas kvotas nesadala elektroenerģijas ražošanas iekārtām, CO_2 uztveršanas iekārtām, CO_2 transportēšanas cauruļvadiem vai CO_2 uzglabāšanas vietām.

4. Bezmaksas kvotas sadala centralizētai siltumapgādei, kā arī augstas efektivitātes koģenerācijai (kā definēts Direktīvā 2004/8/EK), ja ir ekonomiski pamatots pieprasījums pēc siltuma ražošanas vai dzesēšanas. Pēc 2013. gada katru gadu šīm iekārtām par siltuma ražošanu piešķirto kvotu kopapjomu koriģē ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu.

5. Maksimālais ikgadējais kvotu apjoms, ko izmanto, aprēķinot sadalāmās kvotas iekārtām, kuras nav iekļautas 3. punktā un kuras nav jaunas iekārtas, nedrīkst būt lielāk[s] par summu, ko veido:

a) saskaņā ar 9. pantu noteiktais Kopienas ikgadējais kopapjoms, kas reizināts ar 3. punktā neiekļauto iekārtu emisiju daļu no pārbaudīto emisiju vidējā kopapjoma laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam iekārtām, uz kurām Kopienas sistēma attiecas laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam;

b) pārbaudīto emisiju vidējais ikgadējais kopapjoms laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam iekārtām, kuras Kopienas sistēmā iekļautas tikai no 2013. gada un uz kurām neattiecas 3. punkts, kas koriģēts ar 9. pantā minēto lineāro koeficientu.

Vajadzības gadījumā izmanto vienotu starpnozaru korekcijas koeficientu.

[..]

11. Ievērojot 10.b pantu, bezmaksas kvotu apjoms, ko sadala saskaņā ar šā panta 4. līdz 7. punktu, 2013. gadā ir 80 % no daudzuma, kas noteikts saskaņā ar 1. punktā minētajiem noteikumiem. Pēc tam bezmaksas kvotas ik gadus samazina par vienādu daudzumu, lai 2020. gadā piešķirtu 30 % bezmaksas kvotu un lai 2027. gadā netiktu piešķirtas bezmaksas kvotas.

[..]"

Lēmums 2011/278

6 Lēmuma 2011/278 preambulas 8. apsvērums ir izteikts šādi:

"Lai noteiktu līmeņatzīmes, Komisija kā atskaites punktu ir izmantojusi to 10 % 2007. un 2008. gadā siltumnīcefekta gāzu emisijas ziņā efektīvāko iekārtu vidējo aritmētisko rādītāju, par kurām ir apkopoti dati. Turklāt Komisija saskaņā ar Direktīvas [2003/87] 10.a panta 1. punktu ir analizējusi visas nozares, kurām I pielikumā ir iekļauta produkta līmeņatzīme, pamatojoties uz papildu informāciju, kas saņemta no vairākiem avotiem, un uz īpašu pētījumu, kurā analizēti efektīvākie paņēmieni un samazinājuma potenciāls Eiropas un starptautiskā līmenī, lai noskaidrotu, vai minētais atskaites punkts pietiekami atspoguļo efektīvākos paņēmienus, aizstājējus, alternatīvus ražošanas procesus, augstas efektivitātes koģenerāciju, dūmgāzu energoefektīvu izmantošanu, biomasas izmantošanu un oglekļa dioksīda uztveršanu, transportēšanu un uzglabāšanu, ja šādas iekārtas ir pieejamas. Līmeņatzīmju vērtību noteikšanā izmantotie dati ir iegūti no plaša avotu klāsta, lai aptvertu pēc iespējas vairāk iekārtu, kas 2007. un 2008. gadā ražojušas līmeņatzīmes produktu. Pirmkārt, datus par to ETS iekārtu siltumnīcefekta gāzu rādītājiem, kuras ražo līmeņatzīmju produktus, ir savākušas attiecīgās Eiropas nozaru asociācijas, pamatojoties uz noteiktiem noteikumiem, tā sauktajiem nozaru noteikumu krājumiem, vai arī dati ir savākti to vārdā. Kā atsauci šiem noteikumu krājumiem Komisija sniedza norādījumus par līmeņatzīmju datu kvalitāti un verifikācijas kritērijiem [kopējā kvotu apmaiņas sistēmā]. Otrkārt, lai papildinātu Eiropas nozaru asociāciju savāktos datus, konsultanti Eiropas Komisijas vārdā vāca datus no iekārtām, par kuriem nozarē nebija datu, kā arī datus un analīzi sniedza dalībvalstu kompetentās iestādes."

7 Šī lēmuma preambulas 11. apsvērumā ir noteikts:

"Gadījumā, ja dati nav bijuši pieejami vai ja dati nav savākti atbilstoši līmeņatzīmju noteikšanas metodoloģijai, līmeņatzīmju vērtību noteikšanai ir izmantota informācija par pašreizējiem emisiju līmeņiem un patērētajiem daudzumiem un par visefektīvākajiem paņēmieniem, galvenokārt pamatojoties uz atsauces dokumentiem par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem (BREF), kas sagatavoti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvu 2008/1/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli [(OV 2008, L 24, 8. lpp.)]. Jo īpaši, tā kā trūkst datu par dūmgāzu apstrādi, siltumenerģijas eksportēšanu un elektroenerģijas ražošanu, produktu līmeņatzīmju vērtības koksam un karstajam metālam ir iegūtas no tiešo un netiešo emisiju aprēķiniem, pamatojoties uz informāciju par attiecīgām enerģijas plūsmām, ko nodrošina atbilstīgie BREF un standarta emisiju koeficienti, kas noteikti Komisijas 2007. gada 18. jūlija Lēmumā 2007/589/EK, ar ko nosaka pamatnostādnes siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringam un ziņošanai par tām saskaņā ar [..] Direktīvu 2003/87 [(OV 2007, L 229, 1. lpp.)]. [..]"

8 Tā paša lēmuma preambulas 12. apsvēruma redakcija ir šāda:

"Ja produkta līmeņatzīmes iegūšana nebija iespējama, bet tiek radītas siltumnīcefekta gāzes, uz kurām attiecas emisijas kvotu bezmaksas sadale, šīs kvotas jāpiešķir, pamatojoties uz vispārīgām alternatīvām pieejām. Ir izstrādāta trīs alternatīvu pieeju hierarhija, lai pēc iespējas vairāk samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un ietaupītu enerģiju vismaz dažās attiecīgo ražošanas procesu daļās. Siltuma līmeņatzīme ir piemērojama siltuma patēriņa procesiem, kuros izmanto izmērāmu siltumu. Kurināmā līmeņatzīmi piemēro, ja tiek patērēts neizmērāms siltums. [..]"

9 Saskaņā ar Lēmuma 2011/278 preambulas astoņpadsmito apsvērumu:

"Lai nepieļautu nekādus konkurences izkropļojumus un nodrošinātu oglekļa dioksīda tirgus netraucētu darbību, dalībvalstīm jārūpējas par to, lai, nosakot kvotas atsevišķām iekārtām, nenotiktu dubulta uzskaite un dubulta piešķiršana. [..]"

10 Minētā lēmuma preambulas 32. apsvēruma redakcija ir šāda:

"Ir lietderīgi arī, lai produktu līmeņatzīmēs tiktu ņemta vērā efektīva enerģijas atgūšana no dūmgāzēm un emisijām saistībā ar to izmantošanu. Šajā nolūkā, lai noteiktu līmeņatzīmju vērtības produktiem, kuru ražošanā rodas dūmgāzes, lielā mērā ir ņemts vērā oglekļa saturs šajās dūmgāzes. Ja dūmgāzes tiek eksportētas no ražošanas procesa ārpus attiecīgā produkta līmeņatzīmes sistēmas robežām un sadedzinātas siltuma ražošanai ārpus I pielikumā definēta līmeņatzīmes procesa robežām, attiecīgās emisijas jāņem vērā, piešķirot papildu emisiju kvotas, pamatojoties uz siltuma vai kurināmā līmeņatzīmi. Ņemot vērā vispārīgo principu, ka emisiju kvotas elektroenerģijas ražošanai nedrīkst piešķirt bez maksas, lai nepiemēroti nekropļotu konkurenci tirgos, kas ar elektroenerģiju apgādā rūpnieciskās iekārtas, un ņemot vērā oglekļa dioksīda cenu, kas ietverta elektroenerģijā, ir lietderīgi tad, ja dūmgāzes tiek eksportētas ārpus attiecīga produkta līmeņatzīmes sistēmas robežām un sadedzinātas elektroenerģijas ražošanai, nepiešķirt nekādas kvotas papildus tam oglekļa satura īpatsvaram dūmgāzē, kas ņemts vērā attiecīgajā produkta līmeņatzīmē."

11 Lēmuma 2011/278 3. pantā ir paredzēts:

"Šajā lēmumā:

[..]

b) "produkta līmeņatzīmes apakšiekārta" ir enerģijas, kurināmā, izejmateriālu un citu ražošanai nepieciešamo materiālu patēriņš un galaprodukcija, un attiecīgas emisijas saistībā ar tāda produkta ražošanu, kuram līmeņatzīme noteikta I pielikumā;

c) "siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta" ir kurināmā un enerģijas patēriņš un galaprodukcija, un attiecīgās produkta līmeņatzīmes apakšiekārtā neietilpstošās emisijas no tāda izmērāma siltuma ražošanas, importa no iekārtas vai citas Savienības sistēmas vienības, vai abām:

— kas tiek patērēts vienas konkrētas iekārtas robežās produkcijas ražošanai, mehāniskās enerģijas ražošanai, izņemot patērēto elektroenerģijas ražošanai, siltumapgādei vai atdzesēšanai, izņemot patērēto elektroenerģijas ražošanai, vai

— kas tiek eksportēts uz iekārtu vai citu vienību ārpus Savienības sistēmas, izņemot, ja to eksportē elektroenerģijas ražošanai;

d) "kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārta" ir enerģijas un kurināmā izmantošana, saražotā galaprodukcijas un ar produkta līmeņatzīmi ražošanas iekārtai nenosegtās attiecīgās emisijas neizmērāmā siltuma ražošanai sadedzinot kurināmo, kas patērēts produkcijas ražošanai, mehāniskās enerģijas ražošanai, izņemot patēriņu elektroenerģijas ražošanai, apkurei un dzesēšanai, izņemot patēriņu elektroenerģijas ražošanai, tostarp veicot drošības dedzināšanu ar lāpu;

e) "izmērāms siltums" ir neto siltuma plūsma, kas tiek transportēta pa identificējamiem cauruļvadiem vai kanāliem, izmantojot siltumpārvades līdzekli, piemēram, tvaiku, karstu gaisu, ūdeni, eļļu, izkausētus metālus un sāļus, kuram ir uzstādīta vai var uzstādīt siltumuzskaites mērierīci;

[..]

g) "neizmērāms siltums" ir viss pārējais siltums, kas nav izmērāms siltums;

h) "procesa emisiju apakšiekārta" ir Direktīvas [2003/87] I pielikumā uzskaitītās siltumnīcefekta gāzu emisijas, izņemot oglekļa dioksīda emisijas, kuras rodas ārpus I pielikumā iekļauto produktu līmeņatzīmju sistēmu robežām, vai oglekļa dioksīda emisijas, kuras rodas ārpus I pielikumā iekļauto produktu līmeņatzīmju sistēmu robežām jebkuras turpmāk minētās darbības rezultātā, un emisijas, kas rodas savāktā nepilnīgi oksidēta oglekļa, kas iegūts turpmāk minēto darbību, lai ražotu izmērāmu siltumu, neizmērāmu siltumu vai elektrību, rezultātā, dedzināšanas procesā, ar nosacījumu, ka tiek atskaitītas emisijas, kas būtu radušās, sadedzinot tādu dabasgāzes daudzumu, kas līdzvērtīgs sadedzināta nepilnīgi oksidēta oglekļa tehniski izmantojamajam enerģētiskajam saturam:

[..]

q) "privāta mājsaimniecība" ir dzīvojamā ēka, kurā personas individuāli vai kolektīvi rūpējas par to, lai nodrošinātu sevi ar izmērāmu siltumu;

[..]."

12 Lēmuma 2011/278 6. pantā ir paredzēts:

"1. Šā lēmuma vajadzībām dalībvalstis katru iekārtu, kas ir tiesīga bez maksas saņemt emisiju kvotas saskaņā ar 10.a pantu Direktīvā 2003/87/EK, pēc vajadzības sadala vienā vai vairākās šādās apakšiekārtās:

a) produkta līmeņatzīmes apakšiekārta;

b) siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta;

c) kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārta;

d) procesa emisiju apakšiekārta.

Apakšiekārtas, cik vien iespējams, atbilst iekārtas fiziskajām daļām.

[..]

2. Visu apakšiekārtu izejmateriālu, produkcijas un emisiju summa nepārsniedz iekārtas kopējos izejmateriālu, produkcijas un emisiju apjomus."

13 Minētā lēmuma 7. pantā ir paredzēts:

"1. Katrai esošajai iekārtai, kas ir tiesīga bez maksas saņemt emisiju kvotas saskaņā ar 10.a pantu Direktīvā [2003/87], tostarp iekārtām, kuras ekspluatē tikai dažkārt, jo īpaši iekārtām, kuras tur rezervē vai gatavībā, un iekārtām, kuras darbojas sezonāli, dalībvalstis katram gadam laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim vai, ja attiecināms, no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim, kurā iekārta ir darbojusies, no operatora iegūst visu attiecīgo informāciju un datus par katru IV pielikumā uzskaitīto parametru.

2. Dalībvalstis savāc datus atsevišķi par katru apakšiekārtu. Ja nepieciešams, dalībvalstis drīkst pieprasīt operatoram iesniegt papildu datus.

[..]

7. Dalībvalstis pieprasa operatoriem iesniegt pilnīgus un konsekventus datus un nodrošināt, lai starp apakšiekārtām nav dublēšanās un nenotiek dubulta uzskaite. Dalībvalstis jo īpaši nodrošina, lai operatori rīkotos pietiekami rūpīgi un iesniegtu datus ar vislielāko iespējamo precizitāti, kas ļauj pamatoti garantēt datu integritāti.

[..]"

14 Lēmuma 2011/278 10. pantā "Sadale iekārtas līmenī" ir noteikts:

"1. Pamatojoties uz saskaņā ar 7. pantu savāktajiem datiem, dalībvalstis katram gadam aprēķina bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaitu katrai esošai iekārtai to teritorijā, sākot no 2013. gada un turpmāk, saskaņā ar 2. līdz 8. punktu.

2. Lai veiktu šādu aprēķinu, dalībvalstis vispirms šādā veidā nosaka provizorisko ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaitu atsevišķi katrai apakšiekārtai:

a) katrai produkta līmeņatzīmes apakšiekārtai provizoriskais ikgadējais bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaits konkrētajam gadam atbilst šī produkta līmeņatzīmes vērtībai, kā norādīts I pielikumā, reizinot to ar attiecīgo ar produktu saistīto vēsturiskās darbības līmeni;

b) attiecībā uz
   i) siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtu provizoriskais ikgadējais bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaits konkrētajam gadam atbilst izmērāmā siltuma līmeņatzīmes vērtībai, kas norādīta I pielikumā un reizināta ar siltumu saistīto vēsturiskās darbības līmeni izmērāmā siltuma patēriņam;
   ii) kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtu provizoriskais ikgadējais bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaits konkrētajam gadam atbilst kurināmā līmeņatzīmes vērtībai, kas norādīta I pielikumā un reizināta ar kurināmo saistītas vēsturiskās darbības līmeni attiecībā uz patērēto kurināmo;
   iii) procesa emisiju apakšiekārtu provizoriskais ikgadējais bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaits konkrētajam gadam atbilst ar procesu saistītajam vēsturiskajam darbības līmenim, reizinātam ar 0,9700.

3. Ja izmērāmu siltumu eksportē uz privātām mājsaimniecībām un ja provizoriskais ikgadējais emisiju kvotu daudzums, kas noteikts atbilstīgi 2. punkta b) apakšpunkta i) punktam, 2013. gadam ir mazāks nekā vidējās ikgadējās vēsturiskās emisijas, kas saistītas ar attiecīgās apakšiekārtas uz privātām mājsaimniecībām eksportēta izmērāma siltuma ražošanu laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim, provizorisko ikgadējo emisiju kvotu daudzumu 2013. gadam koriģē par attiecīgo starpību. Katrā gadā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam provizorisko ikgadējo emisiju kvotu skaitu, kas noteikts atbilstīgi 2. punkta b) apakšpunkta i) punktam, koriģē tādā apjomā, par kādu

provizoriskais ikgadējais emisiju kvotu skaits konkrētajam gadam ir mazāks nekā procentuāla daļa no iepriekš minētajām vidējām ikgadējām vēsturiskajām emisijām. Procentuālā daļa ir 90 % 2014. gadā, un katram turpmākajam gadam tā samazinās par 10 %.

[..]

7. Provizoriskais katrai iekārtai bez maksas piešķirtais ikgadējais emisiju kvotu kopējais daudzums ir visu apakšiekārtu provizorisko ikgadējo bez maksas piešķirto un saskaņā ar 2., 3., 4., 5. un 6. punktu aprēķināto emisiju kvotu skaita summa.

[..]

8. Nosakot katrai iekārtai provizorisko bez maksas piešķiramo emisiju kvotu kopējo daudzumu, dalībvalstis nodrošina, ka emisijas netiek uzskaitītas dubulti un piešķiršana nav negatīva. Jo īpaši, ja iekārta importē starpproduktu, uz kuru attiecas produkta līmeņatzīme atbilstīgi I pielikumā iekļautajai attiecīgās sistēmas robežu definīcijai, nosakot provizorisko ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu daudzumu abām attiecīgajām iekārtām, emisijas neskaita dubulti.

9. Galīgais kopējais ikgadējais bez maksas piešķiramo emisiju kvotu apjoms katrai esošai iekārtai, izņemot iekārtām, uz kurām attiecas 10.a panta 3. punkts Direktīvā [2003/87], ir provizoriskais kopējais ikgadējais bez maksas iedalīto emisiju kvotu apjoms, ko piešķir katrai iekārtai, kā noteikts 7. punktā, reizināts ar starpsektoru korekcijas koeficientu, kas noteikts atbilstīgi 15. panta 3. punktam.

Iekārtām, uz kurām attiecas 10.a panta 3. punkts Direktīvā [2003/87] un kuras ir tiesīgas saņemt bezmaksas emisiju kvotas, galīgais kopējais ikgadējais bez maksas piešķirto emisiju kvotu daudzums atbilst iekārtai piešķirtajam provizoriskajam kopējam ikgadējam bezmaksas emisiju kvotu daudzumam, kā noteikts 7. punktā, ik gadu koriģējot to ar lineāru koeficientu, kas minēts Direktīvas [2003/87] 10.a panta 4. punktā, kā atsauci izmantojot provizorisko kopējo ikgadējo emisijas kvotu daudzumu, kas bez maksas piešķirts attiecīgai iekārtai par 2013. gadu."

15 Lēmuma 2011/278 15. pantā ir noteikts šādi:

"1. Saskaņā ar 11. panta 1. punktu Direktīvā [2003/87] dalībvalstis Komisijai līdz 2011. gada 30. septembrim iesniedz to iekārtu sarakstu, uz kurām to teritorijā attiecas Direktīva [2003/87], tostarp iekārtu, kas noteiktas saskaņā ar 5. pantu, izmantojot Komisijas sagatavoto elektronisko veidni.

[..]

3. Saņemot 1. punktā minēto sarakstu, Komisija novērtē katras iekārtas iekļaušanu sarakstā un saistītos provizoriskos ikgadējos bez maksas piešķiramos emisiju kvotu apjomus.

Pēc visu dalībvalstu paziņojumu saņemšanas par provizoriskajiem ikgadējiem bez maksas piešķiramo kvotu daudzumiem laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam Komisija nosaka vienoto starpsektoru korekcijas koeficientu [..]. To nosaka, salīdzinot provizorisko kopējo ikgadējo iekārtām, kas nav elektroenerģijas ražotāji, bez maksas piešķiramo emisiju kvotu apjomu summu katrā gadā laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam, nepiemērojot VI pielikumā minētos koeficientus, ar ikgadējo kvotu apjomu, ko aprēķina saskaņā ar Direktīvas [2003/87] 10.a panta 5. punktu iekārtām, kas nav elektroenerģijas ražotāji, vai jaunām iekārtām, ņemot vērā visas Savienības kopējā ikgadējā daudzuma attiecīgo daļu, kā noteikts minētās direktīvas 9. pantā, un attiecīgos emisiju daudzumus, kas Savienības sistēmā ir iekļauti, tikai sākot ar 2013. gadu.

4. Ja Komisija nenoraida iekārtas iekļaušanu sarakstā, tostarp atbilstošos šai iekārtai bez maksas sadalāmos provizoriskos kopējo ikgadējo emisiju kvotu daudzumus, attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar šā lēmuma 10. panta 9. punktu nosaka galīgo ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu apjomu katram gadam laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam.

[..]"

16 Lēmuma 2011/278 I pielikuma "Produktu līmeņatzīmes" 1. punktā ar nosaukumu "Produktu līmeņatzīmju un sistēmas robežu definīcijas, neņemot vērā kurināmā un elektroenerģijas apmaināmību" ir paredzēts:

"Produkta līmeņatzīme	Aptverto produktu definīcija	Aptverto procesu un emisiju definīcija (sistēmas robežas)	[..]	Līmeņatzīmes vērtība (kvotas/t)
Kokss	[..]	[..]	[..]	0,286
[..]	[..]	[..]	[..]	[..]
Karstais metāls	[..]	[..]	[..]	1,328
[..]	[..]	[..]	[..]	[..]

[..]"

17 Minētā lēmuma IV pielikumā "Parametri atsauces datu vākšanai attiecībā uz integrētajām iekārtām" ir noteikts:

"Lai iegūtu atsauces datus, kas minēti 7. panta 1. punktā, dalībvalstis pieprasa operatoram iekārtas un apakšiekārtas līmenī iesniegt vismaz turpmāk minētos datus par visiem bāzes perioda kalendārajiem gadiem, kas izvēlēti saskaņā ar 9. panta 1. punktu (par 2005.–2008. gadu vai 2009.–2010. gadu). Saskaņā ar 7. panta 2. punktu dalībvalstis vajadzības gadījumā drīkst pieprasīt papildu datus.

"Parametrs	[..]
[..]	[..]
Kopējās siltumnīcefekta gāzu emisijas	[..]
[..]	[..]
Eksportētā izmērāmā siltumenerģija	[..]
[..]	[..]"

Regula (ES) Nr. 601/2012

18 Komisijas 2012. gada 21. jūnija Regulas (ES) Nr. 601/2012 par siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu un ziņošanu saskaņā ar Direktīvu 2003/87 (OV 2012, L 181, 30. lpp.) IV pielikuma 1. punkta A) daļā ir paredzēts:

"[..]

Operators neveic monitoringu un neziņo par emisijām no transporta nolūkiem lietotajiem iekšdedzes dzinējiem. [..] Emisijas, kas saistītas ar siltuma vai elektroenerģijas ražošanu, ko importē no citām iekārtām, operators neattiecina uz iekārtu, kura to importē.

[..]”

Lēmums 2013/448

19 Lēmuma 2013/448 4. pantā ir paredzēts:

“[Korekcijas koeficients], kas minēts Direktīvas [2003/87] 10.a panta 5. punktā un aprēķināts saskaņā ar Lēmuma [2011/278] 15. panta 3. punktu, ir norādīts šā lēmuma II pielikumā.”

20 Lēmuma 2013/448 II pielikumā ir paredzēts:

“Gads	Starpnozaru korekcijas koeficients
2013	94,272151 %
2014	92,634731 %
2015	90,978052 %
2016	89,304105 %
2017	87,612124 %
2018	85,903685 %
2019	84,173950 %
2020	82,438204 %”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

21 Ar 2013. gada 21. novembra lēmumu Vides aizsardzības aģentūra galīgi noteica bezmaksas piešķiramās kvotas tirdzniecības laikposmam no 2013. līdz 2020. gadam. Astoņi tādu iekārtu operatori, kas rada siltumnīcas efektu izraisošas gāzes, proti, *Borealis*, *Kubikenborg Aluminium*, *Yara*, *SSAB EMEA*, *Lulekraft*, *Värmevärden i Nynäshamn, Cementa* un *Höganäs Sweden*, cēla prasību atcelt šo lēmumu.

22 Savas prasības atbalstam šie operatori izvirzīja, pirmkārt, daudzus pamatus, kas saistīti ar kļūdām tiesību piemērošanā, kas pieļautas Lēmumos 2011/278 un 2013/448.

23 Tie it īpaši uzskata, ka, pamatojoties uz Lēmuma 2011/278 15. panta 3. punktu noteiktais un Lēmuma 2013/448 4. pantā un II pielikumā fiksētais korekcijas koeficients esot pretrunā no Direktīvas 2003/87 10.a panta 5. punkta izrietošajām prasībām. 2013. gada 21. novembra lēmums neesot arī spēkā, jo tas ir ticis pieņemts, piemērojot korekcijas koeficientu.

24 Otrkārt, Komisija Lēmuma 2011/278 I pielikumā esot noteikusi produkta līmeņatzīmi karstajam metālam, neievērojot Direktīvas 2003/87 10.a panta 2. punktā paredzētās robežas. Saskaņā ar šo pēdējo minēto tiesību normu par sākuma punktu būtu jāpieņem attiecīgās nozares 10 % efektīvāko iekārtu darbības vidējais rādītājs. Īstenodama šo tiesību normu, Komisija esot pārvērtējusi iekārtu, kas ražo čugunu, darbību. Tāpat, lai gan Komisija ir ņēmusi vērā faktu, ka čuguna ražošanas laikā radušās dūmgāzes var tikt izmantotas kā kurināmā aizstājējs, pielāgojums, kas ļauj ņemt vērā enerģētiskā satura atšķirību starp šo gāzi un dabasgāzi, esot pārāk augsts. Tā kā atzīmes ir noteicošās bezmaksas kvotu piešķiršanā, šīs kļūdas skarot 2013. gada 21. novembra lēmuma spēkā esamību.

25 Otrkārt, prasītāji pamatlietā uzskata, ka šis pēdējais minētais lēmums kā tāds esot pretrunā vairākiem Direktīvas 2003/87, kā arī Lēmuma 2011/278 noteikumiem.

26 Tādējādi, tā kā Vides aizsardzības aģentūra, piešķirdama bezmaksas kvotas par emisijām, kas izriet no saražotā un privātajām mājsaimniecībām piegādātā siltuma centralizētas siltumapgādes ietvaros, nav ņēmusi vērā reālās emisijas, kas izriet no izplūdes gāzēm sadegšanas rezultātā, jo tās pārsniedz siltuma līmeņatzīmi, 2013. gada 21. novembra lēmumā esot pārkāpts Lēmuma 2011/278 10. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 10. panta 3. punkts. Vides aizsardzības aģentūra turpretī uzskata, ka tā neesot varējusi piešķirt vairāk kvotu, nekā paredzēts ar šo līmeņatzīmi. Turklāt šīs aģentūras skatījumā emisijas, kas izriet no izplūdes gāzēm sadegšanas rezultātā, esot varēts ņemt vērā, nosakot līmeņatzīmju vērtības koksam un karstajam metālam, jo šīs vērtības ir augstākas par kurināmā līmeņatzīmju vērtībām.

27 Prasītāji pamatlietā arī uzskata, ka 2013. gada 21. novembra lēmums nav spēkā, jo tas neatbilst bezmaksas kvotu siltuma ražošanai un patēriņam piešķiršanas noteikumiem.

28 No vienas puses, Vides aizsardzības aģentūras atteikums piešķirt bezmaksas kvotas, ja apakšiekārta patērē siltumu, kas saražots citā apakšiekārtā, kurai tiek piemērota kurināmā līmeņatzīme, esot pretrunā vienam no Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punkta mērķiem. Šīs tiesību normas mērķis it īpaši esot rosināt izmantot lietderīgus paņēmienus un uzlabot enerģētisko efektivitāti energoefektīvai dūmgāzu izmantošanai. Vides aizsardzības aģentūra uzskata, ka tās atteikumu pamato pienākums nepieļaut divkāršu piešķiršanu. Emisijas no apakšiekārtām, kurās tiek sadedzināts kurināmais, nevarot tikt otrreiz ierēķinātas, citā apakšiekārtā iegūstot siltumu ar siltuma līmeņatzīmi.

29 No otras puses, prasītāji pamatlietā uzskata, ka 2013. gada 21. novembra lēmums arī nav spēkā, jo tajā neesot ņemts vērā noteikums, saskaņā ar kuru gadījumā, kad siltums tiek eksportēts siltuma izplatītājam, kas to ar sava tīkla starpniecību piegādā vairākiem uzņēmumiem, bezmaksas kvotas ir jāpiešķir siltuma ražotājam, nevis patērētājam. Vides aizsardzības aģentūra šo principu neapstrīd, bet uzskata, ka īpašajos pamatlietas apstākļos tīkla operators nav siltuma izplatītājs, jo viņš pats izmantojot lielāko daļu no siltuma vienā no šīm iekārtām un tādējādi neesot kvalificējams kā vienkāršs starpnieks.

30 Šādos apstākļos *Nacka Tingsrätt – Mark- och miljödomstolen* (Pirmās instances tiesas Zemes un vides lietu palāta, Naka, Zviedrija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus jautājumus:

“1) Vai, aprēķinot korekcijas koeficentu ražošanas nozarē, ar Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. un 4. punktu ir saderīgi emisijas, kas rodas dūmgāzu sadegšanas procesā, ražojot elektroenerģiju, pieskaitīt izsoles masai, nevis *Industritaket* [ražošanas nozares maksimālā robeža], lai gan emisijas no dūmgāzēm saskaņā ar šīs direktīvas 10.a panta 1. punktu tiek ņemtas vērā bezmaksas kvotu sadalē?

2) Vai, aprēķinot korekcijas koeficientu ražošanas nozarei, ar Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. un 4. punktu ir saderīgi tas, ka emisijas, kas rodas siltuma ražošanā koģenerācijas ražotnēs tālākai piegādei ražotnēm, ko aptver Savienības siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma, tiek pieskaitītas izsoles masai, nevis ražošanas nozares maksimālajai robežai, lai gan emisijas no siltuma ražošanas saskaņā ar šīs direktīvas 10.a panta 4. punktu tiek ņemtas vērā bezmaksas kvotu sadalē?

3) Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir noraidoša, vai šādā gadījumā ražošanas nozares daļa (34,78 %) no kopējās emisijas apjoma par atsauces periodu ir pareiza?

4) Vai Lēmums 2013/448 ir zaudējis spēku vai ir pretrunā Direktīvas 2003/87 10.a panta 5. punkta [otrajai] daļai, jo Komisijas veiktais ražošanas nozares maksimālās robežas aprēķins nozīmē, ka korekcijas faktors noteikti ir jāpiemēro vienmēr, nevis tikai, “ja nepieciešams”?

5) Vai produkta līmeņatzīme čugunam atbilstoši Direktīvas 2003/87 10.a panta 2. punktam ir tikusi noteikta, ņemot vērā, ka, nosakot principus *ex ante* līmeņatzīmes izstrādei, par sākuma punktu pieņem attiecīgās nozares 10 % efektīvāko iekārtu darbības vidējo rādītāju?

6) Vai bezmaksas kvotu sadales kontekstā siltuma eksportam privātām mājsaimniecībām ar Direktīvas 2003/87 10.a panta 4. punktu ir saderīgi bezmaksas kvotas nepiešķirt tādam siltumam, kas tiek piegādāts privātām mājsaimniecībām?

7) Vai pieteikumos par bezmaksas kvotu sadali ar Komisijas Lēmuma 2011/278 IV pielikumu ir saderīgi – kā to ir darījusi Vides aizsardzības aģentūra – nenorādīt visas siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas radušās privātai mājsaimniecībai eksportēta siltuma ražošanā?

8) Vai bezmaksas kvotu sadalē privātai mājsaimniecībai eksportētam siltumam ar Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. un 4. punktu un Komisijas Lēmuma 2011/278 10. panta 3. punktu ir saderīgi nepiešķirt papildu bezmaksas kvotas par fosilo kurināmo, kas pārsniedz piešķīrumu par privātai mājsaimniecībai eksportēto siltumu?

9) Vai pieteikumos par bezmaksas kvotu sadali ar Komisijas Lēmuma 2011/278 IV pielikumu ir saderīgi atbilstoši Vides aizsardzības aģentūras praksei pieteikumā skaitļus pielāgot tādējādi, ka siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas pieskaitāmas pie dūmgāzu sadegšanas, tiek pielīdzinātas emisijām, kuras tiek pieskaitītas tām, kas rodas, sadegot dabas gāzei?

10) Vai Komisijas Lēmuma 2011/278 10. panta 8. punkts ir jāsaprot tādējādi, ka ražotājam bezmaksas kvotas nevar tikt piešķirtas saistībā ar tāda siltuma patēriņu siltuma līmeņa atzīmes apakšiekārtā, kas ticis saražots citā kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtā?

11) Ja atbilde uz desmito jautājumu ir apstiprinoša, vai Komisijas Lēmuma 2011/278 10. panta 8. punkts ir pretrunā Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punktam?

12) Vai bezmaksas kvotu sadalē saistībā ar siltuma patēriņu ar Direktīvu 2003/87 un 2. un 6. vadlīnijām ir saderīgi vērtējumā ņemt vērā siltuma avotu, kas saražo patērēto siltumu?

13) Vai Komisijas Lēmums 2013/448 ir zaudējis spēku un ir pretrunā LESD 290. pantam un Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. un 5. punktam, jo šīs direktīvas 10.a panta 5. punkta [pirmās] daļas [sākumā un] a) un b) apakšpunktā noteiktā aprēķina metode ir grozīta tādējādi, ka no aprēķina bāzes ir izslēgtas emisijas, kuras rodas, sadegot dūmgāzēm un koģenerācijas procesā, lai gan bezmaksas kvotu sadale ir pieļaujama saskaņā ar minētās direktīvas 10.a panta 1. un 4. punktu un Komisijas Lēmumu 2011/278?

14) Vai izmērāms siltums kā tvaiki no Savienības siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmai piederošas ražotnes, kas tiek iekļauti kopējā tvaiku tīklā ar vairākiem tvaiku patērētājiem, no kuriem vismaz viens nav [Savienības siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmai piederoša] ražotne, ir uzskatāms par līmeņatzīmes apakšiekārtu Komisijas Lēmuma 2011/278 3. panta c) punkta izpratnē?

15) Vai, lai atbildētu uz četrpadsmito jautājumu, ir nozīme tam,
   a) vai tvaika tīkls ir lielākā tvaika patērētāja īpašums un saistībā ar šo patērētāju runa ir par [Savienības siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmai piederošu] ražotni,
   b) kādu daļu no kopējās siltuma piegādes apjoma lielākais tvaika patērētājs izmanto,
   c) cik daudz tvaika piegādātāju un tvaika patērētāju ir tvaiku tīklā,
   d) ka droši nevar tikt konstatēts, kurš ir saražojis izmērāmo siltumu, ko tvaika patērētāji saņem, un
   e) ka tvaika patēriņa sadale tīklā var tikt mainīta tādējādi, ka daži tvaika patērētāji, kuri nav [Savienības siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmai piederošas] ražotnes, pievienojas tvaika tīklam, vai ka patēriņš pieaug to esošo patērētāju dēļ, kuri nav [Savienības siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmai piederošas] ražotnes?

16) Ja atbilde uz četrpadsmito jautājumu ir atkarīga no atsevišķa gadījuma lietas apstākļiem, kādiem faktiem ir piešķirama īpaša nozīme?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par Lēmuma 2011/278 15. panta 3. punkta spēkā esamību

Par pirmo, otro un trīspadsmito jautājumu

31 Uzdodama pirmo, otro un trīspadsmito jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā lūdz Tiesu spriest par Lēmuma 2013/448 spēkā esamību, ciktāl korekcijas faktora noteikšanā dūmgāzes, kas tiek izmantotas elektroenerģijas ražošanai, un emisijas, kas rodas, ar koģenerāciju ražojot siltumu, nav tikušas iekļautas maksimālajā ikgadējā kvotu apjomā (turpmāk tekstā – "maksimālais ikgadējais kvotu apjoms") Direktīvas 2003/87 10.a panta 5. punkta izpratnē.

32 Iesākumā ir jāatgādina, ka ar LESD 267. pantu iedibinātās sadarbības procedūras starp valstu tiesām un Tiesu ietvaros tai ir jāsniedz valsts tiesai lietderīga atbilde, kas ļautu izlemt tās izskatīšanā esošo lietu. Šajā nolūkā Tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi. Turklāt Tiesai var nākties ņemt vērā tādas Savienības tiesību normas, uz kurām valsts tiesa sava jautājuma izklāstā nav atsaukusies (spriedums, 2015. gada 11. februāris, *Marktgemeinde Straßwalchen* u.c., C-531/13, EU:C:2015:79, 37. punkts).

33 Šai sakarā ir jānorāda, ka no Direktīvas 2003/87 3. panta u) punkta izriet, ka iekārta, kas ražo elektroenerģiju pārdošanai trešām personām un kurā no I pielikumā uzskaitītajām darbībām tiek veikta vienīgi kurināmā sadedzināšana, ir jākvalificē kā elektroenerģijas ražotājs.

34 Ciktāl dūmgāzu sadedzināšanu ir veikuši elektroenerģijas ražotāji, atbilstošās emisijas nav tikušas ņemtas vērā, nosakot maksimālo ikgadējo kvotu apjomu (šai sakarā skat. spriedumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 74. punkts).

35 Tāpat no Direktīvas 2003/87 10.a panta 3. un 5. punkta izriet, ka emisijas, ko rada siltumenerģiju ražojošās koģenerācijas iekārtas, netiek ņemtas vērā, lai noteiktu maksimālo ikgadējo kvotu apjomu, ciktāl tās nāk no elektroenerģijas ražotājiem (šai sakarā skat. spriedumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 75. punkts).

36 Lēmuma 2011/278 15. panta 3. punkts, kas pieņemts Direktīvas 2003/87 10.a panta 5. punkta īstenošanai, nepieļauj ņemt vērā elektroenerģijas ražotāju emisijas maksimālā ikgadējā kvotu apjoma noteikšanā (šai sakarā skat. spriedumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 68. punkts).

37 No tā izriet, ka, uzdodama pirmo, otro un trīspadsmito jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā Tiesai par minētā lēmuma 15. panta 3. punkta spēkā esamību, jo ar šo tiesību normu ir izslēgts ņemt vērā elektroenerģijas ražotāju emisijas maksimālā ikgadējā kvotu apjoma noteikšanā.

38 Savā 2016. gada 28. aprīļa spriedumā *Borealis Polyolefine* u.c. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311) Tiesai tika lūgts spriest par jautājumu, kas būtībā ir identisks, un šajā spriedumā sniegtā atbilde pilnībā ir attiecināma uz šo lietu.

39 Tiesa minētajā spriedumā nosprieda, ka, maksimālā ikgadējā kvotu apjoma noteikšanā neļaujot ņemt vērā elektroenerģijas ražotāju emisijas, Lēmuma 2011/278 15. panta 3. punkts atbilst Direktīvas 2003/87 10.a panta 5. punkta formulējumam, lasot to kopā ar tā paša panta 3. punktu (skat. spriedumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 68. punkts).

40 Šī interpretācija atbilst arī gan Direktīvas 2003/87 loģiskajai struktūrai, gan tās mērķiem (spriedums, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 69. punkts).

41 Šajos apstākļos 2016. gada 28. aprīļa sprieduma *Borealis Polyolefine* u.c. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311) 62.–83. punktā izklāstītajiem iemesliem identisku iemeslu dēļ pirmā, otrā un trīspadsmitā jautājuma izskatīšanā nav atklājies nekas tāds, kas varētu ietekmēt Lēmuma 2011/278 15. panta 3. punkta spēkā esamību.

Par trešo prejudiciālo jautājumu

42 Ņemot vērā atbildi uz pirmo, otro un trīspadsmito jautājumu, atbilde uz trešo jautājumu nav jāsniedz.

Par Lēmuma 2011/278 I pielikuma spēkā esamību

Par piekto prejudiciālo jautājumu

43 Uzdodama piekto jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā lūdz Tiesu izteikties par Lēmuma 2011/278 I pielikuma spēkā esamību, jo produkta līmeņatzīme čugunam esot tikusi noteikta, neņemot vērā no Direktīvas 2003/87 10.a panta 2. punkta izrietošās prasības.

44 *SSAB EMEA* un *Lulekraft* uzskata, ka no šīs tiesību normas izriet, ka līmeņatzīmes ir jānosaka, pamatojoties uz līmeņatzīmes skartās nozares 10 % efektīvāko iekārtu darbību. Īstenodama šo tiesību normu, Komisija esot pārvērtējusi iekārtu, kas ražo čugunu, darbību. Tāpat, lai gan aplūkotā līmeņatzīme atspoguļojot faktu, ka čuguna ražošanas laikā radušās dūmgāzes var tikt izmantotas kā kurināmā aizstājējs, pielāgojums, lai ņemtu vērā enerģētiskā satura atšķirību starp šo gāzi un dabasgāzi, esot pārāk augsts.

45 Šai sakarā jānorāda, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība, nosakot līmeņatzīmes nozarē vai apakšnozarē saskaņā ar Direktīvas 2003/87 10.a panta 2. punktu. Šī brīvības īstenošana savukārt prasa izdarīt izvēli, kā arī veikt sarežģītus tehniskus un ekonomiskus vērtējumus. Šajā jomā veiktā pasākuma tiesiskumu var ietekmēt tikai šā pasākuma acīmredzami nepiemērotais raksturs (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2010. gada 22. decembris, *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, EU:C:2010:803, 82. punkts).

46 No Lēmuma 2011/278 preambulas 8. apsvēruma izriet, ka, lai noteiktu līmeņatzīmes, Komisija kā atskaites punktu ir izmantojusi to 10 % 2007. un 2008. gadā siltumnīcefekta gāzu emisijas ziņā efektīvāko iekārtu vidējo aritmētisko rādītāju, par kurām ir apkopoti dati. Tā ir pārbaudījusi, vai šis atskaites punkts pietiekami atspoguļo efektīvākos paņēmienus, aizstājējus, alternatīvus ražošanas procesus, augstas efektivitātes koģenerāciju, dūmgāzu energoefektīvu izmantošanu, biomasas izmantošanu un oglekļa dioksīda uztveršanu, transportēšanu un uzglabāšanu, ja šādas iekārtas ir pieejamas. Tālāk Komisija šos datus ir papildinājusi, it īpaši atsaucoties uz datiem, kurus ir savākušas attiecīgās Eiropas nozaru asociācijas, pamatojoties uz noteiktiem noteikumiem, tā sauktajiem nozaru noteikumu krājumiem, vai arī datiem, kas ir savākti to vārdā. Kā atsauci uz šiem noteikumu krājumiem Komisija ir sniegusi norādījumus par kvalitāti un verifikācijas kritērijiem.

47 Tālāk no Lēmuma 2011/278 preambulas 11. apsvēruma izriet, ka gadījumā, ja dati nav bijuši pieejami vai ja dati nav savākti atbilstoši līmeņatzīmju noteikšanas metodoloģijai, līmeņatzīmju vērtību noteikšanai ir izmantota informācija par pašreizējiem emisiju līmeņiem un patērētajiem daudzumiem, kā arī par visefektīvākajiem paņēmieniem, galvenokārt pamatojoties uz atsauces dokumentiem par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem (BREF), kas sagatavoti saskaņā ar Direktīvu 2008/1. It īpaši, tā kā trūkst datu par dūmgāzu apstrādi, siltumenerģijas eksportēšanu un elektroenerģijas ražošanu, produktu līmeņatzīmju vērtības koksam un karstajam metālam ir iegūtas no tiešo un netiešo emisiju aprēķiniem, pamatojoties uz informāciju par attiecīgām enerģijas plūsmām, ko nodrošina atbilstīgie BREF un standarta emisiju koeficienti, kas noteikti Lēmumā 2007/589.

48 Saistībā ar dūmgāzēm, kas radušās karstā metāla ražošanas procesā, no Lēmuma 2011/278 preambulas 32. apsvēruma izriet, ka produktu līmeņatzīmēs tiek ņemta vērā efektīva enerģijas atgūšana no dūmgāzēm un emisijām saistībā ar šo gāzu izmantošanu. Šajā nolūkā, lai noteiktu līmeņatzīmju vērtības produktiem, kuru ražošanā rodas dūmgāzes, lielā mērā ir ņemts vērā oglekļa saturs šajās dūmgāzēs.

49 Šajos apstākļos nešķiet, ka Komisija, noteikdama līmeņatzīmes saskaņā ar Direktīvas 2003/87 10.a panta 2. punktu, ir pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas.

50 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka piektā jautājuma pārbaudē nav atklāts neviens elements, kas varētu ietekmēt Lēmuma 2011/278 I pielikuma spēkā esamību.

Par Lēmuma 2013/448 spēkā esamību

Par ceturto jautājumu

51 Uzdodama ceturto jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā lūdz Tiesu spriest par Lēmuma 2013/448 4. panta un II pielikuma, kurā noteikts korekcijas koeficients, spēkā esamību.

52 Šai sakarā ir jānorāda, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka Komisija ikgadējo maksimālo kvotu apjomu nav noteikusi atbilstoši Direktīvas 2003/87 10.a panta 5 punkta pirmās daļas b) apakšpunkta prasībām, un Lēmuma 2013/448 4. pantā un II pielikumā noteiktais korekcijas koeficients arī ir pretrunā šai tiesību normai (spriedums, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 98. punkts).

53 Šajos apstākļos uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Lēmuma 2013/448 4. pants un II pielikums, kurā noteikts korekcijas koeficients, nav spēkā (spriedums, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 99. punkts).

Par sprieduma spēka ierobežošanu laikā

54 No 2016. gada 28. aprīļa sprieduma *Borealis Polyolefine* u.c. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311) 111. punkta izriet, ka Tiesa konstatējuma par Lēmuma 2013/448 4. panta un II pielikuma spēkā neesamību iedarbību laikā ir ierobežojusi, pirmkārt, tā, ka šis konstatējums rada tiesiskas sekas ne agrāk kā desmit mēnešos kopš šā sprieduma pasludināšanas dienas, lai ļautu Komisijai noteikt vajadzīgos pasākumus, un, otrkārt, ka pasākumi, kas līdz tam noteikti, pamatojoties uz šīm par spēkā neesošām atzītajām tiesību normām, nebūtu apstrīdami.

Par Direktīvas 2003/87 un Lēmuma 2011/278 interpretāciju

Par sesto jautājumu

55 Uzdodot sesto jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2003/87 10.a panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav atļauts piešķirt bezmaksas kvotas par privātām mājsaimniecībām eksportēto siltumu.

56 Kā atgādināts šī sprieduma 32. punktā, ar LESD 267. pantu ieviestajā valsts tiesu un Tiesas sadarbības procedūrā Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu tai atrisināt strīdu, kuru izskata valsts tiesa. Šajā nolūkā Tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi.

57 No lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka sestais jautājums attiecas uz tāda uzņēmuma gadījumu, kurš, sadedzinot kurināmo, sakarsē tērauda plāksnes metāla plākšņu ražošanai, kas iegūtas sakausēšanas procesā. Siltums, ko var iegūt šīs darbības laikā, tiek novadīts uz divām citām siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtām, no kurām viena šo siltumu eksportē uz centralizētu siltumapgādes tīklu.

58 No šī lēmuma arī izriet, ka, lai izvairītos no tā, ka bezmaksas kvotu piešķiršanā emisijas, kas radušās, sadedzinot kurināmo, tiek ņemtas vērā otro reizi patērētā vai eksportētā siltuma sakarā, Vides aizsardzības aģentūra šo siltumu ir atrēķinājusi no siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtas vēsturiskās darbības līmeņa.

59 Šajā kontekstā, uzdodama jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2003/87 10.a pants un Lēmuma 2011/278 10. panta 1.–3. un 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem, lai izvairītos no divkāršas piešķiršanas, tiek pieļauts nepiešķirt kvotas siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtai, ja tā privātām mājsaimniecībām eksportē siltumu, kuru tā ir saņēmusi no kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas.

60 Šai sakarā jānorāda, ka Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka Komisijai ir jāpieņem Savienības mērogā pilnībā saskaņoti īstenošanas noteikumi bezmaksas kvotu saskaņotai sadalei. No tā paša panta 2. punkta izriet, ka Komisija šai sakarā nosaka līmeņatzīmes nozarēs vai apakšnozarēs.

61 Kā izriet no Lēmuma 2011/278 10. panta 1. un 2. punkta, sareizinot šo līmeņatzīmi ar katras apakšiekārtas vēsturiskās darbības līmeni, dalībvalstis aprēķina provizorisko ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaitu. Tālab saskaņā ar šī lēmuma 6. pantu ir jānošķir apakšiekārtas atkarībā no to darbības, lai varētu noteikt, vai būtu jāpiemēro produkta līmeņatzīme, siltuma līmeņatzīme vai kurināmā līmeņatzīme, vai arī īpašs faktors procesa emisiju apakšiekārtām.

62 Šajā sakarā ir jānorāda, ka produkta līmeņatzīmes apakšiekārtas, siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtas, kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas un procesa emisiju apakšiekārtas definīcijas, kā tas izriet no Lēmuma 2011/278 3. panta b)–d) un h) punkta, ir savā starpā izslēdzošas.

63 Faktiski tā paša lēmuma 3. panta b) punktā ir paredzēts, ka produkta līmeņatzīmes apakšiekārta ir tikai enerģijas, kurināmā, izejmateriālu un citu ražošanai nepieciešamo materiālu patēriņš un galaprodukcija, un attiecīgas emisijas saistībā ar tāda produkta ražošanu, kuram līmeņatzīme noteikta I pielikumā.

64 Lēmuma 2011/278 3. panta c) punktā ir definēta siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta kā kurināmā un enerģijas patēriņš un galaprodukcija, un attiecīgās produkta līmeņatzīmes apakšiekārtā neietilpstošās emisijas no tāda izmērāma siltuma ražošanas, importa no iekārtas vai citas Savienības sistēmas vienības. Šis siltums, proti, ir jāpatērē produktu ražošanai vai jāeksportē uz iekārtu vai citu vienību ārpus Savienības sistēmas, izņemot eksportu elektroenerģijas ražošanai.

65 Attiecībā uz kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtu – Lēmuma 2011/278 3. panta d) punktā tā ir definēta kā enerģijas un kurināmā izmantošana, saražotā galaprodukcijas un ar produkta līmeņatzīmi ražošanas iekārtai nenosegtās attiecīgās emisijas neizmērāmā siltuma ražošanai sadedzinot kurināmo, kas patērēts produkcijas ražošanai, mehāniskās enerģijas ražošanai, izņemot patēriņu elektroenerģijas ražošanai.

66 Kas attiecas uz "procesa emisiju apakšiekārtu" kvalifikāciju – tikai daži tā paša lēmuma 3. panta h) un i)–vi) punktā minēto īpašo emisiju veidi ļauj šādu kvalificēšanu izdarīt.

67 Saskaņā ar Lēmuma 2011/278 preambulas 12. apsvērumu gadījumos, kad produkta līmeņatzīmes iegūšana nav bijusi iespējama, bet tiek radītas siltumnīcefekta gāzes, uz kurām attiecas emisijas kvotu bezmaksas sadale, šīs kvotas ir jāpiešķir, pamatojoties uz vispārīgām alternatīvām pieejām. Šai sakarā ir izstrādāta trīs alternatīvu pieeju hierarhija, lai pēc iespējas vairāk samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un ietaupītu enerģiju vismaz dažos attiecīgo ražošanas procesu posmos.

68 Šo skaidrojumu kontekstā, lasot kopā šī lēmuma 3. panta b)–d) un h) punktā sniegtās definīcijas, izriet, ka, ja produkta līmeņatzīme apakšiekārtai nevar tikt piemērota, tad bezmaksas kvotu piešķiršanai ir jānorisinās, pamatojoties uz vienu no trim citām alternatīvām, proti, siltuma līmeņatzīmi, kurināmā līmeņatzīmi vai procesa emisijām.

69 No šīm pašām tiesību normām izriet, ka kurināmā sadedzināšana nevar notikt, piemērojot vairākas dažādas līmeņatzīmes, jo viena un tā pati darbība var ietilpt tikai vienā no apakšiekārtu kategorijām, kas paredzētas Lēmuma 2011/278 3. panta b)–d) un h) punktā, un šīs kategorijas – kā jau tika atgādināts šī sprieduma 62. punktā – viena otru savstarpēji izslēdz. Citāda pieeja būtu pretrunā dubulta emisiju aprēķina un kvotu dubultas piešķiršanas aizliegumam, kas noteikts daudzos šī lēmuma noteikumos.

70 Saskaņā ar Lēmuma 2011/278 6. panta 2. punktu visu apakšiekārtu izejmateriālu, produkcijas un emisiju summa nepārsniedz iekārtas kopējos izejmateriālu, produkcijas un emisiju apjomus. Turklāt šī lēmuma 7. panta 7. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka apakšiekārtu operatori, kas ražo siltumnīcas efektu izraisošu gāzi, darot zināmus bāzes datus, nodrošina, lai "starp apakšiekārtām nav dublēšanās un nenotiek dubulta uzskaite". Šim operatoru pienākumam atbilst Lēmuma 2011/278 10. panta 8. punktā paredzētais dalībvalstu pienākums uzraudzīt, lai "emisijas netiek uzskaitītas dubulti".

71 Tādēļ, ja siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtas importēts siltums nāk no kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas, ir jāizvairās no tā, lai ar šo siltumu faktiski saistītās emisijas netiktu ņemtas vērā divas reizes bezmaksas kvotu piešķiršanā. Kurināmā līmeņatzīmes piemērošana siltuma ražošanai un siltuma līmeņatzīmes piemērošana šī paša siltuma patēriņam radītu divkāršu uzskaiti, kas būtu pretrunā šī sprieduma iepriekšējā punktā uzskaitītajām tiesību normām.

72 Šo Lēmuma 2011/278 interpretāciju apstiprina īpaši monitoringa noteikumi emisijām, kas saistītas ar dedzināšanās darbībām, kuras ietvertas Regulas Nr. 601/2012 IV pielikuma 1. punkta A) daļā, no kuras it īpaši izriet, ka "emisijas, kas saistītas ar siltuma vai elektroenerģijas ražošanu, ko importē no citām iekārtām, operators neattiecina uz iekārtu, kura to importē".

73 Šāda interpretācija atbilst arī Direktīvas 2003/87 pamatmērķim, proti, vides aizsardzībai, samazinot siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas (skat. spriedumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 79. punkts), kā arī Lēmuma 2011/278 preambulas 18. apsvērumā minētajam mērķim, ar kuru dalībvalstīm ir uzlikts pienākums uzraudzīt, lai nenotiktu dubulta uzskaite un dubulta piešķiršana, lai nepieļautu nekādus konkurences izkropļojumus un nodrošinātu netraucētu oglekļa dioksīda tirgus darbību.

74 Turklāt Direktīvas 2003/87 10.a pantā nav nekādas norādes, kas ļautu secināt, ka šī tiesību norma būtu pretrunā noteikumam par dubultu emisiju uzskaiti. It īpaši tas, ka šī panta 4. punktā ir paredzēta tādu bezmaksas kvotu piešķiršana, kas saistītas ar siltuma ražošanu centralizētai siltumapgādei, neļauj atcelt šādu secinājumu. Faktiski šajā punktā nav noteikts piešķiramo kvotu daudzums un tajā turklāt nav prasīts, lai saistībā ar citu apakšiekārtu vērā ņemtās emisijas būtu pamats dubultai kvotu piešķiršanai par eksportēto siltumu.

75 Šo secinājumu neatspēko paskaidrojumi, kas sniegti dokumentā "Guidance Document nº 6 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 Cross-Boundary Heat Flows", ko Komisija ir publicējusi Interneta vietnē. Saskaņā ar šajā dokumentā skaidri ietvertajām norādēm tas nav juridiski saistošs un neatspoguļo Komisijas oficiālo nostāju. Turklāt, ja ir tiesa – kā norādīts šajā dokumentā –, ka nedz Direktīvā 2003/87, nedz Lēmumā 2011/278 nav paredzēti atsevišķi noteikumi par bezmaksas kvotu piešķiršanu par patērēto siltumu atkarībā no šī siltuma avota, no tā tomēr neizriet, ka būtu atļauta dubulta kvotu par siltuma ražošanu un patēriņu uzskaite.

76 Attiecībā uz Lēmuma 2011/278 10. panta 3. punktā paredzēto noteikumu – tā mērķis ir koriģēt kvotu piešķiršanu izmērāmam siltumam, kas eksportēts uz privātām mājsaimniecībām, ja, pamatojoties uz siltuma līmeņatzīmi, noteiktais kvotu daudzums ir mazāks par vidējo ikgadējo vēsturisko emisiju daudzumu, kas saistītas ar šī siltuma ražošanu.

77 Šādi vidējais ikgadējais vēsturisko emisiju daudzums, kas saistītas ar siltuma ražošanu, neietver citas emisijas kā vien tās, kas ir ņemtas vērā siltuma līmeņatzīmes piemērošanā attiecīgās apakšiekārtas vēsturiskajai darbībai, un tas izslēdz, ka šai sakarā tiek ņemtas vērā ar kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas vēsturisko darbību saistītās emisijas.

78 Šāda Lēmuma 2011/278 10. panta 3. punkta interpretācija izriet no emisiju divkāršas uzskaites un kvotu dubultas piešķiršanas aizlieguma, kas nepieļauj – kā tas izriet no šī sprieduma 70. un 71. punkta – to, ka ar siltuma ražošanu saistītās emisijas tiktu ņemtas vērā divreiz, proti, vispirms piešķirot bezmaksas kvotas, un tad – saistībā ar iekārtu, kura, pirmkārt, ražo šo siltumu, un, otrkārt, iekārtu, kurā to patērē vai kura to eksportē. Tādējādi, ciktāl kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas eksportēts siltums nav daļa no siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtas vēsturiskās darbības, šīs pēdējās minētās apakšiekārtas vidējo ikgadējo vēsturisko emisiju daudzumu nenosaka, par pamatu ņemot emisijas, kas saistītas ar šo siltumu.

79 Ņemot vērā šī sprieduma 71. un 76.–78. punktā esošos apsvērumus, ir jākonstatē, ka nav izslēgts, ka emisiju dubultas uzskaites aizlieguma īstenošana var valsts kompetento iestādi mudināt kvotu piešķiršanā tās nepiešķirt par siltumu, kas eksportēts privātām mājsaimniecībām.

80 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz sesto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2003/87 10.a pants un Lēmuma 2011/278 10. panta 1.–3. un 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem, lai izvairītos no divkāršas piešķiršanas, tiek pieļauts nepiešķirt kvotas siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtai, ja tā privātām mājsaimniecībām eksportē siltumu, kuru tā ir saņēmusi no kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas.

Par desmito jautājumu

81 Uzdodama desmito jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Lēmuma 2011/278 10. panta 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka bezmaksas kvotas tiek piešķirtas saimnieciskās darbības subjektam par siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtā patērētu siltumu, kas saražots kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtā.

82 Kā jau tas ticis konstatēts šī sprieduma 70. punktā, saskaņā ar minētā lēmuma 10. panta 8. punktu dalībvalstis nodrošina, ka "emisijas netiek uzskaitītas dubulti".

83 Šai sakarā no šī sprieduma 71. punkta izriet, ka, ciktāl siltuma līmeņatzīmes iekārtas importēts siltums nāk no kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas, būtu jāizvairās no tā, lai ar šī siltuma ražošanu faktiski saistītās emisijas netiktu ņemtas vērā divas reizes bezmaksas kvotu piešķiršanā. Kurināmā līmeņatzīmes piemērošana siltuma ražošanai un siltuma līmeņatzīmes piemērošana šī paša siltuma patēriņam radītu šādu aizliegtu divkāršu uzskaiti.

84 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz desmito jautājumu ir jāatbild, ka Lēmuma 2011/278 10. panta 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka bezmaksas kvotas tiek piešķirtas saimnieciskās darbības subjektam par siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtā patērētu siltumu, kas ņemts vērā saistībā ar kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtu.

Par vienpadsmito un divpadsmito jautājumu

85 Ņemot vērā atbildi uz sesto un desmito jautājumu, atbilde uz vienpadsmito un divpadsmito jautājumu nav jāsniedz.

Par septīto jautājumu

86 Uzdodama septīto jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai pieteikumos par bezmaksas kvotu sadali ar Komisijas Lēmuma 2011/278 IV pielikumu ir saderīgi – kā to ir darījusi Vides aizsardzības aģentūra – nenorādīt visas siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas radušās privātai mājsaimniecībai eksportēta siltuma ražošanā.

87 Vispirms ir jānorāda, ka septītais prejudiciālais jautājums iederas tajā pašā faktu kontekstā kā sestais jautājums – kā aprakstīts šī sprieduma 57. un 58. punktā.

88 Tālāk Lēmuma 2011/278 7. panta 1. punktā ir paredzēts dalībvalstu pienākums par iekārtām, kas atbilst bezmaksas kvotu piešķiršanas nosacījumiem saskaņā ar Direktīvas 2003/87 10.a pantu, iegūt "visu attiecīgo informāciju un datus par katru [šī lēmuma] IV pielikumā uzskaitīto parametru". Starp šiem parametriem it īpaši atrodams "izmērāms eksportēts siltums" un "kopējās siltumnīcefekta gāzu emisijas". Saskaņā ar Lēmuma 2011/278 7. panta 9. punktu šī informācija pēc Komisijas pieprasījuma ir jānodod tās rīcībā.

89 Šajā kontekstā, uzdodama septīto jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai šī lēmuma 7. pants un IV pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem dalībvalstij šajās tiesību normās minētās informācijas iegūšanā, lai izvairītos no dubultas uzskaites, ir ļauts neņemt vērā visas kvotas, kas saistītas ar tāda siltuma ražošanu, ko uz privātām mājsaimniecībām ir eksportējusi siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta.

90 Šīs informācijas iegūšanā dalībvalstīm atbilstoši Lēmuma 2011/278 7. panta 7. punktam ir jānodrošina, "lai starp apakšiekārtām nav dublēšanās un nenotiek dubulta uzskaite". No tā izriet, ka emisiju dubultas uzskaites gadījumā kompetentās iestādes ir tiesīgas pieprasīt, lai operatoru tām paziņotā informācija tiktu labota.

91 Lēmuma 2011/278 IV pielikumā šāds noteikums ir pieļauts. Faktiski šajā pielikumā nav nekāda saraksta, kurā būtu paredzēta sīkāka minimālā informācija, ko attiecīgie operatori paziņo dalībvalstīm saskaņā ar šī lēmuma 7. pantu.

92 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz septīto jautājumu ir jāatbild, ka Lēmuma 2011/278 7. pants un IV pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem dalībvalstij šajās tiesību normās minētās informācijas iegūšanā, lai izvairītos no dubultas uzskaites, ir ļauts neņemt vērā visas kvotas, kas saistītas ar tāda siltuma ražošanu, ko uz privātām mājsaimniecībām ir eksportējusi siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta.

Par astoto jautājumu

93 Uzdodama astoto jautājumu, iesniedzējtiesa jautā, vai Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. un 4. punkts, kā arī Lēmuma 2011/278 10. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj nepiešķirt papildu bezmaksas kvotas par emisijām no fosilā kurināmā, kas pārsniedz kvotu piešķiršanu par siltumu, kurš eksportēts privātām mājsaimniecībām.

94 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka astotais prejudiciālais jautājums attiecas uz tāda uzņēmuma, proti, *SSAB EMEA*, situāciju, kas piegādā siltumu centralizētam siltumapgādes tīklam, kurš apkalpo privātpersonas. Šis siltums tiek saražots, sadedzinot dūmgāzes, kas radušās karstā metāla ražošanā.

95 Eksportētajam siltumam Vides aizsardzības aģentūra bezmaksas piešķiramo kvotu noteikšanai ir piemērojusi siltuma līmeņatzīmi. Tā kvotas nav piešķīrusi vairāk, kā to pieļauj šī līmeņatzīme, jo tā uzskatīja, ka emisijas, kas pārsniedz ar kurināmā līmeņatzīmi noteikto vērtību, dūmgāzu gadījumā tiek pieskaitītas šo gāzu ražotājiem. Karstā metāla līmeņatzīmē šīs emisijas ir ņemtas vērā.

96 Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī šī sprieduma 76. punktu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. un 4. punkts, kā arī Lēmuma 2011/278 10. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts, ka papildu bezmaksas kvotas netiek piešķirtas par emisijām, kas saistītas ar izmērāma siltuma ražošanu, sadedzinot dūmgāzes, ko radījusi karstā metāla līmeņatzīmes iekārta, ciktāl kvotu noteiktais daudzums, pamatojoties uz siltuma līmeņatzīmi, ir zemāks par vidējām ikgadējām vēsturiskajām emisijām, kas saistītas ar šī siltuma ražošanu.

97 Jānorāda, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka no Lēmuma 2011/278 preambulas 32. apsvēruma izriet, ka Komisija, piemērojot Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punkta trešo daļu, ir ņēmusi vērā emisijas, kuras ir saistītas ar efektīvu enerģijas atgūšanu no dūmgāzēm. Komisija šajā nolūkā ir noteikusi konkrētas produktu līmeņatzīmju vērtības, īpaši attiecībā uz koksu, jēldzelzi un kausēto rūdu. Tātad tās mērķis ir mudināt uzņēmumus atkārtoti izmantot vai pārdot šo produktu ražošanas procesā radušās dūmgāzes. Tālāk no šī paša apsvēruma izriet, pirmkārt, ka to vērtības ņemšana vērā citā industriālas iekārtas darbībā principā dod tiesības piešķirt bezmaksas kvotas, pamatojoties uz siltuma vai kurināmā līmeņatzīmi, un, otrkārt, šādu gāzu pārdošanas ļauj to ražotājam ietaupīt kvotas (šai ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 73. punkts).

98 Saskaņā ar šiem apsvērumiem atbilstoši Lēmuma 2011/278 3. panta c) punkta otrajam ievilkumam un 10. panta 2. punkta b) apakšpunktam dūmgāzu sadedzināšana centralizētā siltumtīkla uzturēšanai ļauj piešķirt bezmaksas kvotas, pamatojoties uz siltuma līmeņatzīmi.

99 Emisiju dubultas uzskaites aizliegums un kvotu dubulta piešķiršana nav pretrunā šādam noteikumam.

100 Faktiski, lai gan karstā metāla līmeņatzīmē tiek ņemta vērā dūmgāzu sadedzināšana noteiktā apmērā, emisijas, kas radušās, tās reāli sadedzinot siltuma līmeņatzīmes iekārtā, principā ir jāpieskaita karstā metāla līmeņatzīmes apakšiekārtas vēsturiskajai darbībai. Kā arī izriet no Lēmuma 2011/278 3. panta b) punktā atrodamās definīcijas, produkta līmeņatzīmes apakšiekārta ir tikai "enerģijas, kurināmā, izejmateriālu un citu ražošanai nepieciešamo materiālu patēriņš un galaprodukcija, un attiecīgas emisijas saistībā ar tāda produkta ražošanu, kuram līmeņatzīme noteikta [šī lēmuma] I pielikumā". Šādi tas nav attiecībā uz emisijām, kas saistītas ar dūmgāzu sadedzināšanu, kas tiek veikta iekārtā, kura Lēmuma 2011/278 3. panta c) punkta izpratnē ir kvalificēta kā siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta.

101 Tā atšķirībā no kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas saražota siltuma siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtas dūmgāzu sadedzināšana ir atsevišķs, no produkta ražošanas procesa, kurā šādas gāzes rodas, nodalīts process.

102 Šāda Lēmuma 2011/278 3. panta c) punkta otrā ievilkuma un 10. panta 2. punkta b) apakšpunkta interpretācija atbilst Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punkta mērķim rosināt samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, uzlabojot enerģētisko efektivitāti tostarp energoefektīvai dūmgāzu izmantošanai.

103 Attiecībā uz Lēmuma 2011/278 10. panta 3. punkta piemērošanu ir jānorāda, ka, ciktāl tiek ievērots emisiju divkāršas uzskaites un kvotu dubultas piešķiršanas aizliegums, siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtai varētu tikt piešķirtas papildu kvotas, ja ir izpildīti šīs tiesību normas piemērošanas nosacījumi.

104 Šādi rakstveida apsvērumos, ko šai lietā ir iesniegusi Vācijas valdība, kā arī Vides aizsardzības aģentūras paskaidrojumos, kas atstāstīti iesniedzējtiesas nolēmumā, ir norādīts, ka karstā metāla līmeņatzīme ietver emisijas, kas radušās, sadedzinot dūmgāzes, ciktāl tās pārsniedz emisijas, kas rodas, sadedzinot dabasgāzi.

105 Šai sakarā no Komisijas Interneta vietnē publicētā dokumenta "Guidance Document n° 8 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012, Waste gases and process emissions sub-installation" izriet, ka, ja dūmgāzes ir radušās produkta līmeņatzīmes apakšiekārtas robežās, šī līmeņatzīme ietver kvotu piešķiršanu par emisijām, kas saistītas ar dūmgāzu ražošanu un to sadedzināšanu īpašā ierīcē drošības apsvērumu dēļ. Atbilstoši šim pašam dokumentam kvotu piešķiršanai par emisijām, kas saistītas ar dūmgāzu ražošanu, tiek ņemtas vērā emisijas, kas pārsniedz tās, kuras radušās, sadedzinot dabas gāzi.

106 Ciktāl karstā metāla līmeņatzīmē tātad faktiski tiek ņemtas vērā emisijas, kas saistītas ar dūmgāzu ražošanu, šajā gadījumā pretrunā emisiju dubultas uzskaites un kvotu dubultas piešķiršanas aizliegumam, pamatojoties uz Lēmuma 2011/278 10. panta 3. punktu, ir piešķirt papildu kvotas par izmērāmu siltumu, kas tiek eksportēts uz privātām mājsaimniecībām, jo kvotu noteiktais daudzums, pamatojoties uz siltuma līmeņatzīmi, ir zemāks par vidējām ikgadējām vēsturiskajām emisijām, kas saistītas ar šī siltuma ražošanu.

107 Ņemot vērā visus iepriekšminētos apsvērumus, uz astoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. un 4. punkts, kā arī Lēmuma 2011/278 10. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts, ka papildu bezmaksas kvotas netiek piešķirtas par emisijām, kas saistītas ar izmērāma siltuma ražošanu, sadedzinot dūmgāzes, ko radījusi karstā metāla līmeņatzīmes iekārta, ciktāl kvotu noteiktais daudzums, pamatojoties uz siltuma līmeņatzīmi, ir zemāks par vidējām ikgadējām vēsturiskajām emisijām, kas saistītas ar šī siltuma ražošanu.

Par devīto jautājumu

108 Vispirms jānorāda, ka devītais prejudiciālais jautājums iederas tajā pašā faktu kontekstā kā astotais jautājums – kā aprakstīts šī sprieduma 94. un 95. punktā.

109 Tālāk šī sprieduma 88. punktā tika konstatēts, ka Lēmuma 2011/278 7. panta 1. punktā ir paredzēts dalībvalstu pienākums par iekārtām, kas atbilst bezmaksas kvotu piešķiršanas nosacījumiem saskaņā ar Direktīvas 2003/87 10.a pantu, iegūt "visu attiecīgo informāciju un datus par katru [šī lēmuma] IV pielikumā uzskaitīto parametru". Starp šiem parametriem it īpaši ir atrodami "izmērāms eksportēts siltums" un "kopējās siltumnīcefekta gāzu emisijas". Saskaņā ar Lēmuma 2011/278 7. panta 9. punktu šī informācija pēc Komisijas pieprasījuma ir jānodod tās rīcībā.

110 Tādējādi, uzdodama devīto jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai šī lēmuma 7. pants un IV pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts, ka dalībvalsts, iegūstot šajās tiesību normās minēto informāciju, pielāgo iegūto skaitli tādējādi, ka siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, kas radušās, siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtā sadedzinot dūmgāzes, atbilst tām, kas radušās, sadedzinot dabas gāzi.

111 Kā jau tas tika konstatēts šī sprieduma 90. punktā, iegūstot Lēmuma 2011/278 7. pantā un IV pielikumā minēto informāciju, dalībvalstīm ir atbilstoši Lēmuma 2011/278 7. panta 7. punktam jānodrošina, "lai starp apakšiekārtām nav dublēšanās un nenotiek dubulta uzskaite". No tā izriet, ka emisiju dubultas uzskaites gadījumā kompetentās iestādes ir tiesīgas pieprasīt, lai operatoru tām paziņotā informācija tiktu labota.

112 Šai sakarā šī sprieduma 105. punktā tika konstatēts, ka no dokumenta "Guidance Document nº 8 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012, Waste gases and process emissions sub-installation" izriet, ka, ja dūmgāzes ir radušās produkta līmeņatzīmes apakšiekārtas robežās, šī līmeņatzīme tostarp ietver kvotu piešķiršanu par emisijām, kas saistītas ar dūmgāzu ražošanu, un kvotu par šīm emisijām piešķiršanai tiek ņemtas vērā emisijas, kas pārsniedz tās, kuras radušās, sadedzinot dabas gāzi.

113 Ņemot vērā visus iepriekšminētos apsvērumus, Lēmuma 2011/278 7. pants un IV pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts, ka dalībvalsts, iegūstot šajās tiesību normās minēto informāciju, pielāgo iegūto skaitli tādējādi, ka siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, kas radušās, siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtā sadedzinot dūmgāzes, atbilst tām, kas radušās, sadedzinot dabas gāzi, ciktāl produkta līmeņatzīmē tiek ņemtas vērā emisijas, kas saistītas ar dūmgāzu ražošanu.

Par četrpadsmito līdz sešpadsmito jautājumu

114 Uzdodama četrpadsmito līdz sešpadsmito jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Lēmuma 2011/278 3. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta" ietver izmērāma siltuma, kas nāk no iekārtas, kura ir pakļauta kvotu apmaiņas sistēmai, eksporta uz tvaiku tīklu darbības.

115 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka šie jautājumi attiecas uz koģenerācijas iekārtu, kas baro tvaika sadales tīklu. Trīs patērētāji, no kuriem viena ir pārstrādes rūpnīca, kas patērē aptuveni 90 % no tīkla izplatītajiem tvaikiem, ir pievienoti šim tīklam. Vides aizsardzības aģentūra uzskatīja, ka šis tīkls faktiski ir neatņemama pārstrādes rūpnīcas sastāvdaļa un tas nevar tikt uzskatīts par siltuma izplatītāju. Tādēļ šī aģentūra, piemērojot Lēmuma 2011/278 3. panta c) punktu, atteicās piešķirt kvotas koģenerācijas iekārtai.

116 Šai sakarā šī sprieduma 64. punktā tika norādīts, ka šī lēmuma 3. panta c) punktā ir definēta siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta kā kurināmā un enerģijas patēriņš un galaprodukcija, un attiecīgās produkta līmeņatzīmes apakšiekārtā neietilpstošās emisijas no tāda izmērāma siltuma ražošanas, importa no iekārtas vai citas Savienības sistēmas vienības. Šis siltums, proti, ir jāpatērē produktu ražošanai vai jāeksportē uz iekārtu vai citu vienību ārpus Savienības sistēmas, izņemot eksportu elektroenerģijas ražošanai.

117 No šīs definīcijas izriet, ka iekārtai, kas eksportē tās saražoto siltumu, ir izredzes saņemt kvotas par šo siltumu tikai tad, ja tā to eksportē "uz iekārtu vai citu vienību ārpus Savienības sistēmas". Savukārt tā nevar pretendēt uz kvotu piešķiršanu par šo siltumu, ja tā to nodod citai iekārtai, kas ir pakļauta kvotu apmaiņas sistēmai.

118 No tā izriet, ka siltuma izplatītājs, kurš nepatērē siltumu, ko tas importē, bet to izplata citām iekārtām vai vienībām, kuras ir pakļautas kvotu apmaiņas sistēmai, ir jāuzskata par "iekārtu vai citu vienību ārpus Savienības sistēmas" Lēmuma 2011/278 3. panta c) punkta izpratnē.

119 Katrā ziņā, ja sadales tīkls faktiski ir neatņemama tādas iekārtas sastāvdaļa Direktīvas 2003/87 3. panta e) punkta izpratnē, kura ir pakļauta kvotu apmaiņas sistēmai, šāds tīkls nevar tikt uzskatīts par "iekārtu vai citu vienību ārpus Savienības sistēmas" Lēmuma 2011/278 3. panta c) punkta izpratnē. Tā, ja siltuma ražotājs siltumu nodod šādam tīklam, viņš to piegādā iekārtai, kas ir pakļauta kvotu apmaiņas sistēmai.

120 Tieši tāpat tas ir tad, ja starp šī siltuma ražotāju un patērētāju ir spēkā siltuma piegādes līgums, jo šādā gadījumā tas netiek piegādāts "iekārtai vai citai vienībai ārpus Savienības sistēmas".

121 Iesniedzējtiesas ziņā, ņemot vērā iepriekšminētos apsvērumus, ir vērtēt pamatlietas apstākļus, lai noteiktu, vai aplūkotā koģenerācijas iekārta siltumu eksportē uz "iekārtu vai citu vienību ārpus Savienības sistēmas" Lēmuma 2011/278 3. panta c) punkta izpratnē. Šai sakarā nav nozīmes piecpadsmitajā jautājumā uzskaitītajiem apstākļiem.

122 Ņemot vērā visus iepriekšminētos apsvērumus, uz četrpadsmito līdz sešpadsmito jautājumu ir jāatbild, ka Lēmuma 2011/278 3. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta" ietver izmērāma siltuma, kas nāk no iekārtas, kura ir pakļauta kvotu apmaiņas sistēmai, eksporta darbības uz tvaiku tīklu, ja šī pēdējā minētā var tikt kvalificēta kā "iekārta vai cita vienība ārpus Savienības sistēmas".

Par tiesāšanās izdevumiem

123 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

1) pirmā, otrā un trīspadsmitā jautājuma izskatīšanā nav atklājies nekas tāds, kas spētu ietekmēt Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmuma 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK, 15. panta 3. punkta spēkā esamību;

2) piektā jautājuma izskatīšanā nav atklājies nekas tāds, kas spētu ietekmēt Lēmuma 2011/278 I pielikuma spēkā esamību;

3) 4. pants un II pielikums Komisijas 2013. gada 5. septembra Lēmumā 2013/448/ES par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu nav spēkā;

4) konstatējuma par Lēmuma 2013/448 4. panta un II pielikuma spēkā neesamību iedarbība laikā ir jāierobežo, pirmkārt, tā, ka šis konstatējums rada tiesiskas sekas ne agrāk kā desmit mēnešos kopš 2016. gada 28. aprīļa sprieduma *Borealis Polyolefine* u.c. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311) pasludināšanas dienas, lai ļautu Eiropas Komisijai noteikt vajadzīgos pasākumus, un, otrkārt, ka pasākumi, kas līdz tam noteikti, pamatojoties uz šīm par spēkā neesošām atzītajām tiesību normām, nebūtu apstrīdami;

5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/29/EK, 10.a pants un Lēmuma 2011/278 10. panta 1.–3. un 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem, lai izvairītos no divkāršas piešķiršanas, tiek pieļauts nepiešķirt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotas siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtai, ja tā privātām mājsaimniecībām eksportē siltumu, kuru tā ir saņēmusi no kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas;

6) Lēmuma 2011/278 10. panta 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka bezmaksas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotas tiek piešķirtas saimnieciskās darbības subjektam par siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtā patērētu siltumu, kas ņemts vērā saistībā ar kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtu;

7) Lēmuma 2011/278 7. pants un IV pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem dalībvalstij šajās tiesību normās minētās informācijas iegūšanā, lai izvairītos no dubultas uzskaites, ir ļauts neņemt vērā visas kvotas, kas saistītas ar tāda siltuma ražošanu, ko uz privātām mājsaimniecībām ir eksportējusi siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta;

8) Direktīvas 2003/87, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/29, 10.a panta 1. un 4. punkts, kā arī Lēmuma 2011/278 10. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts, ka papildu bezmaksas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotas netiek piešķirtas par emisijām, kas saistītas ar izmērāma siltuma ražošanu, sadedzinot dūmgāzes, ko radījusi karstā metāla līmeņatzīmes iekārta, ciktāl siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu noteiktais daudzums, pamatojoties uz siltuma līmeņatzīmi, ir zemāks par vidējām ikgadējām vēsturiskajām emisijām, kas saistītas ar šī siltuma ražošanu;

9) Lēmuma 2011/278 7. pants un IV pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts, ka dalībvalsts, iegūstot šajās tiesību normās minēto informāciju, pielāgo iegūto skaitli tādējādi, ka siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, kas radušās, siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtā sadedzinot dūmgāzes, atbilst tām, kas radušās, sadedzinot dabas gāzi, ciktāl produkta līmeņatzīmē tiek ņemtas vērā emisijas, kas saistītas ar dūmgāzu ražošanu;

10) Lēmuma 2011/278 3. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "siltuma līmeņatzīmes apakšiekārta" ietver izmērāma siltuma, kas nāk no iekārtas, kura ir pakļauta siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu apmaiņas sistēmai, eksporta darbības uz tvaiku tīklu, ja šis pēdējais minētais var tikt kvalificēts kā "iekārta vai cita vienība ārpus Savienības sistēmas".

[Paraksti]